

Nr 93.

Ankom till riksdagens kansli den 2 juni 1932 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag för utgivande av ersättning i vissa fall till strandägare för mistad fiskerätt m. m.

(1:a avd.)

I en till riksdagen den 26 februari 1932 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 169, har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen att till ersättning i vissa fall till strandägare för mistad fiskerätt m. m. för budgetåret 1932/1933 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra förslagsanslag av 60,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till berörda statsrådsprotokoll.

Departementschefen har i ärendet anfört följande.

»Genom de åren 1928 och 1930 vidtagna ändringarna i 3 § fiskerättslagen har varje svensk undersåte förklarats äga rätt att, med vissa undantag, vid rikets västra kust utöva fiske även vid annans strand, såvitt angår Göteborgs och Bohus samt Hallands län dock endast med rörlig redskap. Enligt den för årets riksdag framlagda propositionen om ytterligare ändring i nämnda paragraf m. m. förklaras vidare varje svensk undersåte berättigad att, med vissa inskränkningar, vid rikets östra kust från och med Uppsala län i norr till och med Blekinge län i söder samt vid Gotlands kust inomskärs idka strömmingsfiske med garn (skötar).

Den lagstiftning, som sålunda redan genomförts eller nu framlagts till genomförande, innebär i huvudsak allenast ett lagfästade av de regler för fiskets utövande, som sedan gammalt tillämpats. Den till grund för denna lagstiftning liggande utredningen har emellertid visat, att undantagsvis fall kunna föreligga, då strandägaren med andras uteslutande nyttjat fisket såsom honom ensam tillhörigt. De ifrågavarande lagstiftningsåtgärderna hava ansetts icke böra genomföras utan att strandägaren i dessa fall erhåller skäligt vederlag för den ekonomiska förlust, som tillskyndas honom genom att fisket förklaras fritt. Genom den år 1928 utfärdade lagen om ersättning till strandägare för mistad fiskerätt samt den därtill anslutna, år 1930 utfärdade lagen angående utsträckt tillämpning av 1928 års ersättningslag och det nu framlagda förslaget till

lag om ytterligare utsträckt tillämpning av samma lag har strandägarens rätt till ersättning i angivna fall gjorts till föremål för reglering.

De ersättningar, som må tillkomma strandägarna, skola utgå av statsmedel, och statsverket skall dessutom gälda kostnaderna för det skiljemannaförfarande, som stadgats beträffande prövningen av ersättningsarnas belopp. Med hänsyn till den ovisshet, som förelegat i avseende å frågan, om och i vilken utsträckning samt vid vilken tidpunkt krav på ersättning för mistad fiskerätt skulle komma att framställas från strandägarna, har anslag för bestridande av statsverkets kostnader i angivna hänseenden tidigare icke upptagits å riksstaten. Icke heller i riksstatsförslaget för nästa budgetår har något anslag för ändamålet uppförts eller beräknats. Nyligen har emellertid blivit upplyst, att numera i åtskilliga fall anspråk på ersättning framställts, samt att en länsstyrelse redan under förskottstitel utanordnat vissa belopp. I anledning härav får jag efter samråd med chefen för finansdepartementet förorda, att för ifrågavarande ändamål anslag för nästa budgetår äskas av riksdagen. Från detta anslag torde böra täckas dels nyssnämnda förskotterade belopp dels ock de ytterligare ersättningar jämte kostnader för skiljemannaförfarande, som kunna komma ifråga.

Vad angår storleken av det behövliga anslagsbeloppet föreligga icke fullt säkra utgångspunkter för en beräkning. Verkställda kalkyler giva emellertid vid handen, att anslaget, som torde böra erhålla karaktär av extra förslagsanslag, för nästa budgetår bör upptagas med 60,000 kronor. Enligt vad chefen för finansdepartementet meddelat, böra medel för ändamålet kunna göras tillgängliga å riksstatsförslaget.»

Utskottet.

På sätt departementschefen anfört påkallas uppförande av det nu äskade anslaget närmast av vissa av riksdagen 1928 och 1930 vidtagna ändringar i fiskerättslagen. På grund härav och då utskottet icke har något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag i vad det avser anslagets karaktär eller det belopp, till vilket anslaget upptagits, hemställer utskottet,

att riksdagen må till ersättning i vissa fall till strandägare för mistad fiskerätt m. m. för budgetåret 1932/1933 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra förslagsanslag av 60,000 kronor.

Stockholm den 1 juni 1932.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 92.